

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2018 - 214

Doknr.
18968

Dato
01-11-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. oktober 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 8 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 8:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke forvaltningsmæssige krav og øvrig lovgivning en kommune skal følge, inden kommunen kan træffe afgørelse om, at et anbragt barn skal hjemtages til biologisk familie?”

Svar:

En anbringelse uden for hjemmet skal som andre støtteforanstaltninger ophøre, når formålet med foranstaltningen er opnået, når foranstaltningen ikke længere er formålstjenlig, eller når den unge fylder 18 år, jf. § 68 i lov om social service. Kommunen skal således løbende påse, om anbringelsen fortsat opfylder sit formål, eller om der grundlag for justere indsatsen eller hjemgive barnet eller den unge til forældremyndighedsindehaveren. En anbringelse kan ophøre enten på initiativ af kommunen eller på initiativ af forældremyndighedsindehaveren eller den anbragte unge, der er fyldt 15 år.

Hvis kommunen ikke længere finder, at der er grundlag for en anbringelse af barnet eller den unge enten med eller uden samtykke fra forældremyndighedsindehaver, skal kommunen træffe en afgørelse om at hjemgive barnet eller den unge, og som altovervejende udgangspunkt samtidig fastsætte en hjemgivelsesperiode.

Hjemgivelsesperioden er en overgangsperiode, hvor barnet eller den unge fortsat er anbragt, før barnet eller den unge faktisk overdrages til forældremyndighedsindehaveren. Formålet er at hindre, at en hjemgivelse sker pludseligt og uden forberedelse, så den er til skade for barnets eller den unges trivsel og udvikling.

Perioden kan vare op til seks måneder, og længden skal fastsættes under hensyn til bl.a. at sikre, at barnet eller den unge får en skånsom og planlagt hjemgivelse, og at der er mulighed for at forberede eventuel fremadrettet støtte til barnet eller den unge eller forældrene. Kommunen kan alene undlade at fastsætte en hjemgivelsesperiode i særlige tilfælde, hvilket for eksempel kan være, hvis plejeforældrene flytter eller siger op samtidig med, at barnet eller den unge af andre årsager skal hjemgives.

Kommunen skal altid tilbyde barnet eller den unge en samtale, før der træffes afgørelse om hjemgivelse, så barnet eller den unge får mulighed for at give sin holdning til hjemgivelsen til kende. Kommunen skal endvidere også indhente en udtalelse fra anbringelsesstedet til belysning af sagen.

Derudover gælder forvaltningslovens regler, når kommunen skal træffe en afgørelse om hjemgivelse. Det betyder bl.a., at parterne i afgørelsessagen har en række partsbeføjelser, f.eks. ret til partsaktindsigt og parts høring, og der stilles en række krav til selve afgørelsen, f.eks. krav om begrundelse og klagevejledning.

Endelig skal kommunen forud for hjemgivelsen revidere barnets eller den unges handleplan, og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

Kommunens afgørelse om henholdsvis hjemgivelse og fastsættelse af en hjemgivelsesperiode kan påklages til Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaver og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år.

Med venlig hilsen

Astrid Krag